

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci **žalobce: A. B.**, zastoupeného Mgr. Bernardem Urbanem, advokátem se sídlem Lanškroun, nám. J. M. Marků 48, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 10. 11. 2003, č. j. OAM-2035/AŘ-2002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 10. 2004, č. j. 46 Az 1149/2003–16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze napadeným rozsudkem zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí ministra vnitra ze dne 10. 11. 2003, č. j. OAM-2035/AŘ-2002. Současně krajský soud žalobce poučil o možnosti podat proti rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Praze, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobce kasační stížnost, zaslanou Krajskému soudu v Praze dne 12. 1. 2005. Uvedl, že o azyl požádal z důvodu mimořádně tíživých životních okolností, v jejichž důsledku se dostal do takřka bezvýchodné situace. V zemi původu je jeho život vážně ohrožen. Konkrétní důvody popsal ve svých výpovědích před žalovaným. V rámci správního řízení bylo prokázáno, že v daném případě byly dány důvody pro udělení azylu, a to minimálně dle § 14 zákona o azylu. Soud však vycházel pouze z tvrzení žalovaného a k žalobcem tvrzeným skutečnostem nepřihlédl. Navrhl zrušení napadeného rozsudku, a dále požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Krajský soud v Praze doručoval žalobci písemnost (rozsudek) na adresu H. 1121/III, P., pošta však zásilku dne 22. 11. 2004 vrátila s tím, že adresát se odstěhoval bez udání adresy. Následně soud na základě informací z databáze MV ČR zjistil, že žalobce se od 15. 9. 2004 zdržuje na adrese S. 1344, K. 5, pokusil se tedy o doručení na této adrese. V tomto případě byla zásilka poštou vrácena dne 1. 12. 2004 s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Z důvodu neznámého pobytu soud žalobci usnesením ze dne 6. 12. 2004 ustanovil opatrovníka, kterému téhož dne doručil předmětný rozsudek. Dne 27. 12. 2004 pak žalobce

převzal rozsudek osobně u jmenovaného soudu, jak vyplývá z protokolu o doručení na č. 1. 31 spisu.

Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy žalobci v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 20. 12. 2004 (pondělí). Protože kasační stížnost žalobce zaslal krajskému soudu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb až dne 12. 1. 2005, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována a tedy kasační stížnost byla podána opožděně, s čímž § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. spojuje důsledek odmítnutí návrhu. Dodává se, že lhůta pro podání kasační stížnosti nebyla zachována ani ve vztahu k datu převzetí písemnosti žalobcem samotným, tedy ke dni 27. 12. 2004.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2005

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu